

En als Jakobus, en Cefas, en Johannes, die geacht waren pilaren te zijn, de genade, die mij gegeven was, bekenden, gaven zij mij en Barnabas de rechter hand der gemeenschap, opdat wij tot de heidenen, en zij tot de besnijdenis zouden gaan

Thema: De ware Oecumene

Daar wordt in deze tijd nog al eens over gesproken en geschreven, het is de eeuw zegt men van de Oecumene, oorspronkelijk betekent dat woord, 'het bewoonde' Als er in Lukas twee sprake is van de bewoonde of de gehele wereld, dan wordt daar dat woord gebruikt.

Er zijn ook wel concilies geweest in de oudheid die men noemde; 'Oecumenische concilies' dat betekent dat er in bepaalde punten en zaken een overeenstemming was, van soms zeer verschillende kerken en plaatsen.

Er is ook sprake bij de dogmatici van de oecumenische symbolen, daar wordt dan mee bedoeld.....

--De twaalf artikelen

--De belijdenis van Nicea - Constantinopel

--De geloofsbelijdenis van Athanasius

Daar bedoelt men dan mee, men noemt ze daarom Oecumenisch, omdat alle christelijke kerken, de Grieks - Orthodoxe kerk, Koptisch kerken, de Roomse kerk, Reformatorische kerken en vele andere kerken, deze drie belijdenissen onderschrijven. In alle belijdenissen wordt ook de Godheid van Christus zeer sterk beklemtoond. En de drie lijkende eenheid en de eenheid in de drie Personen verheerlijkt.

Tegenwoordig, als men over de oecumene spreekt, bedoelt men een streven van de kerken of een groep van kerken, om tot een zo groot mogelijke eenheid te geraken, een groot mogelijke samenwerking, een zo breed mogelijk bewoonbaar terrein te vinden, een zo groot mogelijk dak waaronder we allen zouden kunnen wonen. Van dit streven is een resultaat bijvoorbeeld, dat komt u wel eens tegen in de krant van wereldraad van kerken, en ook bij de meer orthodoxe verenigingen, omdat men allerwegen als uitgangpunt heeft, het woord dat Christus ook sprak; 'Vader Ik wil dat zij allen één zijn' of dat dit woord terecht gebruikt wordt is de grote vraag, want er staat daar achter; 'Gelijkerwijs als Wij één zijn'

*Opdat zij allen een zijn, **gelijkerwijs Gij, Vader, in Mij, en Ik in U, dat ook zij in Ons een zijn; opdat de wereld gelove, dat Gij Mij gezonden hebt.. Johannes 17 vers 21***

Je voelt wel aan als je een ogenblik bedenkt wat Christus daar eigenlijk zegt, dat daarmee de hele brede oecumenische richting, die op dit ogenblik en in deze eeuw allerwege ter sprake gebracht wordt, geoordeeld is.

Omdat Christus zegt; 'gelijkerwijs als Wij eens zijn' en dan is die eenheid die men dan zogenaamd bereikt heeft een aanfluiting, dat heeft er zelfs niets mee te maken. Het is een koortsachtige poging om het dak zo groot mogelijk te maken, omdat zo veel vogels van verschillende pluimage daar een plaats in zou hebben. Men vergeet ook dat Christus bad, en Zijn gebed is verhoord, want ook van dat gebed geldt 'Vader Ik weet dat Gij mij altijd hoort', ook daarin is ons werk uit handen genomen, dit is geen zaak van mensen, maar van de Levende God. Deze zaken zijn allerwegen in besprekingen in het groot dan, wij leven zo'n

Bijbellezing 14 maart 1972

beetje aan de zelfkant, zoals men dat dan noemt, van het kerkelijke leven dan heb je daarmee niet zo veel te maken...maar...we bemerken wel dat alle eenheid zelf in bepaalde lichamen maar een doekje voor het bloeden zijn.

Want vele genootschappen, eigenlijk mag ik dat zo niet zeggen, hoewel de Hervormde kerk de officiële naam genootschap heeft ingevoerd.

Maar..laten we zeggen.. gemeenschappen die dan allen dezelfde naam dragen, De Gemeente, daar zijn de groots mogelijke tegenstemmingen aan de orde van de dag. Dan vraag je je af, wat betekent het dan eigenlijk dat we die zelfde naam dragen als gemeente, de ene plaats is vrijzinnig, de ander half om half en een ander is orthodox, voel je dat die eenheid daardoor nog helemaal niet aanwezig is. En dat geldt niet alleen van de Hervormde kerk, maar dat geldt eigenlijk overal zo'n beetje, als je de tegenstellingen hoort, soms in één kerk, dan mag de ene predikant op die plaats of bepaalde plaatsen speciaal niet komen, men accepteert hem niet. Je voelt wel aan, hoewel ik geloof dat dit bij het leven behoort en dat het leven altijd geperst wordt naar het licht en naar de gemeenschap, ook de kerk is niet als individu geschapen en op zulke wijze wat men dan noemt, *het verband*, niet zo aantrekkelijk is. En vaak meen ik dat de oorzaak daarvan is, dat wij een verband gelegd hebben, dat afwijkt van het verband wat God legt. Ik weet wel, er zei is iemand tegen mij, hij was een nestor van een kerkgemeenschap.. ja...jullie zijn altijd een beetje vrijbuiters geweest, ...je opa kon ook al niet zo goed in het gareel lopen en je oudoom ook al niet, nu weet ik dat niet, dat kan ik achteraf niet beoordelen, bij mij zijn geen bepaalde dingen bekend, maar...toch wil ik er iets van zeggen, al hebben wij de naam van, jullie, Hervormde Gereformeerde Gemeente, kunnen niet mee in een verband.

Hoe komt dat, dan wil ik toch aanstippen, ... wat is nu eigenlijk het verband wat God legt, en dan zou je kunnen onderscheiden tussen hoofd en bijzaken.

Het Woord trekt in de eerste plaats een lijn als het gaat over de Persoon van de Middelaar, een iegelijk die belijdt dat Jezus is de Christus, die is uit God.

Maar die logend dat Jezus de Christus is, is een leugenaar, die is een antichrist, die heeft noch de Vader noch de Zoon, dat is een hele grote lijn, daar wordt een scheiding aangebracht, tussen al degenen die de Heere Jezus Christus de Zoon van God als een volkomen Zaligmaker erkennen, en degene die Hem een andere plaats toedenken. Laten we wat dichterbij blijven, want dat vorige is niet aan de orde in onze verbanden.

Waar loopt het nu over, want de één zegt iets over de verkiezing,... of het loopt meer over de heiligmaking, want bij de ene kerk mogen ze dit wel, en bij de andere kerk mogen ze dat niet, en de predikant haalt een hele knoop dicht als hij op zijn manier de test bereikt door eens flink op te treden in het onderhouden en beschermen van de bepaalde kerkelijke wetten. Verbanden die er omheen gelegd zijn. Ik kan me indenken als een kerk of gemeente of kerken werkelijk zich bezig gaan houden met datgene, en zich op allerlei terreinen, politiek, maatschappij zodanig indringen, dat ze een bepaalde politieke kleur aandragen of verbanden leggen, zoals je bijvoorbeeld vind bij de GKV, en ook in onze kringen, ik heb wel eens de statuten gelezen, van een school, daar moet het hoofd, OGGiN, of GGiN zijn, want als je CGK, of NHGb bent, dan kun je daar geen onderwijzer zijn. Dan moet je deze mentaliteit eens tot je door laten dringen, wat een inbeelding en zelfverheffing en wat de achtergrond is, dat we zeker weten, dat we iets goeds hebben. En als dat nu het *verband* moet wezen, dan ligt het lont al onder het kruitvat.

Dat kan niet...want die zogenaamde oecumene is dan een dak boven het buitenhof, want ondertussen gaat het door om elkaar op alle mogelijke manieren, geen hart onder de riem te steken, maar een mes in het hart te steken. En dat is echt niet zo zoetsappig, want dat gaat met dood en eeuwigheid, en wel of wee gepaard.

In het algemeen genomen wil men daar niet aan, waarom, dan gaan de verbanden kraken, je moet toch een verband hebben, je kunt alles wel krijgen?

Ik geef om al deze dingen bitter weinig, en we moeten niet net doen van, 'we hebben het' want dat is de achtergrond bij velen, en dan is het al vervloekt.

Zie je dat die *oecumene* eigenlijk niet alleen in de wereldraad van kerken zitten, maar ook al openbaar komt in onze eigen kleine kringen, want daar werken de meest godsdienstige mensen, en als we daar niet mee kunnen samengaan, wat moet je dan nog beginnen.

Soms heb je wel eens van die ogenblikken dat ik denk, zie ik nu alles verkeert?

Maar we hadden het over die verbanden, kijk... als je dan zulke verbanden gaat trekken, en dat gebeurt heel veel, met het één kan men niet samen gaan, omdat die bijvoorbeeld niet dat spraakgebruik heeft, wat de ander heeft, en dat sluit al direkt af, als er bepaalde zwaar geladen termen niet zo voor op de lippen liggen.

De anderen kunnen niet samen gaan, omdat het zo gezegd, meer verstandswerk is, ik betwijfel overigens wat men dan bevinding noemt, ..ik zeg niet dat het zo is. Zo worden dan de onderling lijnen getrokken, begrijpt u, hij niet, en hem kunnen we niet gebruiken, en zijn de plaats in gaan nemen van de Heilige Geest, van God zelf.

En dat is de ware oecumene, die daarin bestaat, dat wij als goddeloze zondaren samen alleen gerechtvaardigd kunnen worden om de gerechtigheid van een Ander, door God toegerekend, ...want die zijn wij uit het oog verloren.

Geen vormen, en veel afwijkingen, die mij nog niet heet of koud maken en zegt; dat men over het grondstuk der zaligheid, dat Gods welbehagen in Christus geopenbaard is. En Zich uitstrekt tot het geen verloren is, en dat het uit is met ons mensen, dat dit dan helemaal geen belangrijk punt meer is, want dat is zo vanzelfsprekend, dat we alleen uit genade zalig worden, en alleen door een waarachtig geloof deelhebben, ook persoonlijk bevindelijk, aan de Borg en Middelaar. En daar wordt nu een *ander verband* omheen geplakt, iedere kerk heeft zo zijn eigen modaliteit waarlangs zij buitensluit en insluit, afkeurt of aanneemt.

Daar wilde ik het nu over hebben, de ware oecumene, want ze hebben elkaar de rechterhand der gemeenschap gegeven in Galaten 2 vers 9

*En als Jakobus, en Cefas[Petrus], en Johannes, die geacht waren pilaren te zijn, de genade, die mij gegeven was, bekenden, **gaven zij mij en Barnabas de rechter hand der gemeenschap**, opdat wij tot de heidenen, en zij tot de besnijdenis zouden gaan*

Daarom gaan we nu even terug naar vers zes, want verleden keer waren we gebleven bij vers vijf, dat Paulus niet opzij gegaan is, door zich te onderwerpen, aan wie dan ook, die de waarheid van het evangelie heeft verkondigd En dan gaat vers zes verder;

En van degenen, die geacht waren, wat te zijn, [daar bedoelde Paulus de apostelen, Jakobus, Petrus en Johannes mee] hoedanigen zij eertijds waren, verschilt mij niet; God neemt den persoon des mensen niet aan; want die geacht waren, hebben mij niets toegebracht. Paulus bedoelde daarmee, of ze nu drie jaren lang met de Koning gewandeld hebben, hoewel ze ook oor en ooggetuigen geweest zijn, hoewel ze heel wat voor hadden dan Paulus, die achteraf gekomen was. De apostel wil niet wegschuiven dat Jakobus, Petrus en Johannes van God begenadigd waren, en dat ze van Hem een wonderbaar onderwijs hebben verkregen, maar als het gaat om de zaligheid en over de leer en grond der zaligheid,

neemt God de persoon van niemand aan, die speelt daarin geen rol, die ontleent daaraan niet haar gezag, dat kan de grond niet zijn, waarom God bepaalde personen inzonderheid aanneemt en macht geeft.

God neemt de persoon des mensen niet aan, maar Hij neemt Zijn eigen Zoon aan, Die is opgenomen in heerlijkheid en weggerukt voor Gods troon,

Die is aangenomen omtrent Zijn volbrachte Borg en Middelaars werk om als Koning, de volle zegen te ontvangen. Dat is de Persoon van de Middelaar, de Heere Jezus Christus. Dat is hier even een pijl die de apostel gebruikt op die valse profeten, die valse Judaïsten, die een wig willen drijven tussen Paulus en de apostelen.

Nu onderneemt de apostel één van zijn scherpste aanvallen, God neemt de persoon des mensen niet aan, het is als het ware een tussen zin hier, ik zal het verderop iets anders lezen, dat het nog iets duidelijker is. *'God neemt de persoon des mensen niet aan'*, nog even daarbij stilstaan. Heb je daar wel eens over nagedacht, dat God de persoon, je kunt zeggen ...ja..maar.. de Heere neemt toch wel mensen aan, en Jezus neemt toch de zondaars aan. God neemt nooit mensen aan buiten Christus.

Dat wil nog niet zeggen, dat dit te maken heeft met het feit ...ja hij is zo'n zondaar, dat vergif zit ook in de godsdienst, hij [mens] is zo'n bidder, hij heeft er zoveel om gevraagd, en Hij laat geen bidder staan.

Dan legt men enige waarde in de mens, in zijn doen, waarom God die mens dan aan zou nemen, want de Heere laat hem niet staan als die het meent, natuurlijk, we mogen elkaar voorhouden dat we alles tegen de Heere en aan de Heere mogen vragen, maar we mogen elkaar niet voorhouden, dat dit nu te maken heeft met de vervulling.

Want de grond van de verhoring ligt niet in de persoon des zondaars maar die ligt in de persoon van Christus, die wordt aan genomen....die is aangenomen!! En nu neemt God een ellendige aan, op geen ene grond meer in hem, noch zijn gebed, noch zijn angst, noch zijn tranen, of iets van dien aart, alleen maar op grond van het Borg en Middelaars werk van Christus.

Kijk, nu wil de apostel ze met een tussenzin eren, degene die de Heere vrezen en een vriend en metgezel van allen die Zijn Naam ootmoedig vrezen.

Het moet ootmoedig vrezen zijn, want nu moeten die Judaïsten niet denken dat ze voor mij meer betekenen en dan dat ik aan hen onderworpen ben. Daardoor, zoals de Judaïsten zeggen, omdat zij drie jaar lang met Jezus Christus gewandeld hebben, met vele wonderen. Hij ziet en aanschouwt het aangezicht van Zijn Gezalfde. Als Petrus deze brief gelezen heeft, dan zal hij er roerend mee bijgevallen zijn, hoedanig ze eertijds waren verschilt mij niet, maar dat is voor Petrus geen probleem geweest, want de Heere had tegen hem gezegd, als je eens bekeerd zult zijn zo versterk uwe broederen dat betekent toch dat de man helemaal niet met enige verheffing zou kunnen denken aan wat hij eertijds geweest is. Want er is zoveel ellende en zoveel dwaasheid, zoveel ongeloof openbaar gekomen in zijn leven dat hij geen enkele reden heeft om zich daarvoor te verheffen ik ben toch maar dit en dat....helemaal niet.

Luther zegt ergens, in dit verband, dat dit een schunnige streek is van de Paus, dat hij zichzelf wel laat voorstaan als de opvolger van Petrus, hoe kan dat nu. God neemt de persoon des mensen niet aan, wat ze eertijds waren verschilt me niet, dat heeft geen betekenis, hoe kan de Paus dan zo iets doen, dat is een leugen, een anti christelijke houding, waarin die toch de persoon van zich, op de troon zet, en die paus leeft ...altijd...

Altijd de strijd die er woedt hier in dit leven, de persoon des zondaars want we belijden wel met onze lippen, maar we zijn van dezelfde lap gescheurd, maar het is een groot wonder als de hand van de Geest en het Woord zeggen; *'Gij zijt die man'*, dat we dan niet in razen en schelden uitbreken, maar stilzwijgen, dat is een groot wonder. Omdat het nog zo ver weg is, die algemene waarheid, dat algemene verband, maar het persoonlijke. Maar de strijd is dan om tegen al die mooie dingen ook te zeggen in jezelf en in anderen; hou maar op, het is zinloos, waardeloos, van je hart open, je ziel open, je mond open, je ogen open, heb je Jezus al toegelaten.....het is waardeloos.

God neemt de persoon des mensen niet aan, want dit heeft niets met de zaligheid te maken, in de volle betekenis van het Woord.

En dat alles, omdat het evangelie en de waarheid en het geloof, haar waarde zou ontlennen aan de persoon van de Middelaar, van de Heere Jezus Christus, van Zijn Woord, van des Vaders eeuwige raad en wil.

Dat is in het leven altijd een werk van de Heilige Geest, maar dit wil ik u wel zeggen, je moet niet altijd denken als ze zo over een bepaald stuk schreeuwen, hetzij over het ene stuk of het andere stuk van de weldaden van Christus, dat wil nog helemaal niet zeggen, dat dit in ons leven, bevindelijk, om dat woord te gebruiken, aan de orde gesteld is.

God neemt de persoon des mensen niet aan. Want dat mag je alleen maar geloven, en ervaren, als een naakt mens, wie je ook bent, wat je ook beweert meent te hebben of nog moet leren, wat je ook hebt, noem alles maar op om voor God te staan, en dan niet zeggen; ik heb het toch maar geleerd,nee, dat ook nog eruit, en te horen,... IK neem de persoon des mensen niet aan.

Zodat je met twee handen en een hart vol bij God nog niet terecht kunt.

En nog helemaal niet alleen bij God, maar ook helemaal niet bij de mensen, je net moet doen, alsof, hier is de man die recht van spreken heeft.

Hier is de man die het *verband* zou leggen.....nee..

Helemaal geen rede om te heersen in een verkeerde zin, en om maar te schreeuwen om dat je dat doen kan, en die plaats nu eenmaal in neemt. Nee.. Want wanneer we voor Gods tribunaal gedaagd worden in onze consciëntie, dan vliegen aan alle kanten de vlammen eraf, en je kunt geen stuk meer in je handen houden. Als je er iets van mag leren in het leven, dat het je duidelijk wordt, ook al weet je dat je boze natuur zich er niet aan wil onderwerpen, maar dat je toch altijd terug gedreven wordt op die waarheid,

God neemt alleen in en om Zijn Christus aan.

God neemt alleen Zijn eigen werk, Zijn eigen Zoon... Die neemt Hij aan.

Het is wel kras, het lijkt wel vermetel [stoutmoedig, onbezonnen], maar het is geen vermetelheid, ...hier is de apostel precies op zijn terrein, hier is hij precies bezig met die dingen die voor hem volkomen zekerheid hebben.

Hier is hij door de werking des Geestes een knap soldaat, zou je zeggen, om alles te gebruiken om Judaïsten te ontdekken in de gemeente, dat ze toch geen vat zouden krijgen op de gemeenten.

Die geacht waren wat te zeggen, hoewel... voor God betekenen wij allen te samen niets, wij hebben nooit enige grond in ons zelve om wat te zijn,

"die geacht waren pilaren te zijn" [vers 9] die in achtiging waren in de gemeente, vanwege hun oor en ooggetuigen en bijzondere genade aan hen verleend, die hebben mij niets toegebracht, die hebben geen enkele wet, plicht, gebod, in tegenstelling dat ik het Evangelie wat ik predikt onder de heidenen, opgelegd heb. Dus degene die ook terecht

onder de gelovigen in Jeruzalem in achtning waren, die hebben niet gezegd; ja maar Paulus dat kan niet, dat kan niet, nee.... ze hebben niets toegebracht, en niets opgelegd en hadden nergens geen bezwaren. Integendeel, toen ze zagen dat nu aan mij het Evangelie was toebetrouwd, om onder de heidenen te preken, tegen de onbesnedenen, en Petrus, hoewel hij ook onder de heidenen gearbeid heeft, maar zijn werkterrein lag al geruime tijd onder de Joden, en toen ze dat zagen, toen hebben ze mij de hand gegeven, Petrus, Jakobus en Johannes. [Ik sla nu enkele dingen over om het verband vast te houden]

Toen ze zagen dat het evangelie aan mij was toebetrouwd, dat het geen ander evangelie was, al lag mijn werk terrein een beetje anders.

De heidenen, die zich te buiten gingen aan allerlei grove zonden en ongerechtigheden, hoewel Paulus ook meestal wel eerst de Joden predikten, totdat ze het woord verwierpen. Maar als die apostelen zagen, dat dit hetzelfde evangelie was dat ik aan de heidenen preekte, en dat het dezelfde God en Christus en Geest was die in Petrus krachtiglijk werkte. Je kan ook lezen, die voor Petrus krachtig werkte, om die harde Jodenharten open te breken, en om ze verslagen te maken.

Die in Petrus krachtig werkte, ook toen hij op het dak was, [Handelingen 10: 9-13] ik heb nooit iets gegeten wat gemeen of verontreinigd was,sta op Petrus, *slacht en eet*. Kruijpende dieren, onreine dieren, afschuwelijk, zijn Jodenhart kwam helemaal in opstand allemaal dieren die de wet uitsloot om te eten. De Heere wilde Petrus laten voelen, hoe hij nu eigenlijk dacht, en hoe God er over dacht, en nu krijg je de waarachtige - *Oecumene* – [het bewoonde], waar ze samen mogen wonen, al wil dat nog niet zeggen dat ze allemaal onder een dak moeten kruipen. Dat heb je aan Barnabas en Paulus gezien, [Handelingen 15:37-40] “zodat zij van elkander scheidden”. “dat zij van elkaar verwijderd raken”

Maar... hier krijg je nu de waarachtige *oecumene*, het waarachtige één zijn, onder één dak wonen, die ontsprong in God en uit God, deze *oecumene*, houdt dat voorgoed vast in uw gedachten .

Dat het nooit zal worden, als wij het hier op aarde het voor elkaar krijgen, dan zal het met de Heere ook wel weer goed worden.

We zijn uit elkaar, dan zal de Heere met ons wel weer....zo is het nooit!

En dat het onder elkaar niet in orde is, en dat wij elkaar zitten verbijten, je moet niet denken dat we dat bij kunnen spijkeren, zonder dat het tussen de Heere en onze ziel in orde komt, dat is punt één, zo is het met heel veel *oecumene* ook, alle bouwwerken die worden opgericht, alles wat gesticht wordt, opdat wij toch dit of dat.... die gaan aan de kwaal voorbij.

Want de kwaal is niet dat we zo verdeeld zijn, ...maar... de kwaal is dat we niet geloven in Hem, Die de goddeloze rechtvaardigt om niet, dat is de kwaal. Omdat we niet geloven in God die uit vrijwillige liefde en alleen maar uit een eenzijdige ontferming zondaren zalig maakt, dat is de kwaal. De rest is van weinig of geen betekenis mensen, echt niet hoor, dat houdt toch geen stand, en vind het nog jammer dat het zo lang in stand blijft. En ik meen wat ik zeg, wat ik pas nog iemand hoorde zeggen, die een paar meelevenenden aanklampte, ‘je wordt nooit meer iets bij die man’, want jullie zijn Hervormd en dat moet je blijven, waarom komt die man niet bij ons.

Toen heb ik gezegd, of jullie er van schrikken of niet, ik ben geen wegloper, want ik geloof dat de weg me naar deze plaats geleid heeft, daar heb ik nog nooit aan getwijfeld, maar als welke kerk dan ook, of die nu te groot of te klein is, dat interesseert mij niet, zouden zeggen;

'wij zitten om het hand' wilt u komen om een woord te spreken, dan zeg ik.. 'direkt ja'
En als de kerk heel groot is, en er zou genoeg plek over zijn, om de zware belasting te voorkomen, dan zou ik tegen jullie zeggen, 'ga je mee, dan gaan we daar naar toe', vandaag, zondag. Anders moet ik vier keer of drie keer preken, dan kunnen misschien beter samen gaan...zo ligt het voor mij.

Want, dat een ander misschien dat kerkelijk verband en die activiteiten probeert weg te cijferen, en net doet of er niets is, dan ons de schuld te geven, en waarom komt hij niet bij ons, er is zoveel werk.

Dat is maar het doekje voor het bloeden, de werkelijkheid is, dat is die verachte sekte. [ze zouden bersten door woede, niet allemaal hoor, dat geloof ik niet, maar velen wel]

Dat is de eigenlijke achtergrond, maar...en dat men hoe langer hoe meer, in het groot van de waarheid, ook in deze plaats, afgeweken is, en dat ze zich wel dood moeten schamen om nog wat te zeggen tegen een hoopje mensen, waar God het gebed verhoorde, om nog met elkaar te leven onder de bediening van Gods Woord, terwijl men zelf met de brokken en scherven in de handen zit aan alle kanten.

Het hangt als los zand aan elkaar, en daar hoor je ze nooit over, over die zonde. Dat is een heel wat grotere zonden, zo bedroevend, en dat is een teken dat er weinig of geen mensen zijn die in de stand van hun leven daar waarachtig God vrezen, want dan zou het wel anders gaan. Dan zou ook hun tweede plaats niet zijn vervallen, want dan zou er op die tweede plaats, al waren het maar honderd mensen, of twee honderd, ze zouden gezegd hebben ...dat doen we nooit, dan onderhouden wij wel een dominee, dus nooit daar naar toe gaan. Of ze zitten op een vergadering op een beroepingswerk en dan zegt er één; dan moet er eerst 30.000.- gulden meer inkomen mensen, dan kunnen we pas over een dominee praten, op welk niveau ligt dat nu allemaal, dat heeft toch niets meer te maken met, nee, dat is het niet. *'Hoe goed hoe lieflijk is dat broeders van het zelfde huis samen wonen'*

Ik hoop dat de Heere overal Zijn volk heeft, maar ik wordt altijd een klein beetje kriegel, niet dat de mens dat zegt, maar vanwege het gebrek aan onderwijs, dat men dat zelf niet door heeft, dat vind ik jammer. Dan zou je dat wel in willen prenten, gebruik nu eens een ogenblik je natuurlijke verstand. Denk je dat nu is in, dat je blij moet zijn dat wij daarvan verlost zijn, en dat bedoel ik niet verkeerd.

Maar stel je voor, ben je nu zo haatdragend, dat je je medemens ook in die rommel wil zetten, want daar komt het op neer, hier ter plaatsen vaak wel.

Dat is geen ware liefde die daar openbaar komt .

Maar...dat is nu *oecumene*, dat begint niet van beneden af, maar dat is tussen God en onze ziel, dan mag k eerlijk in mijn hart zeggen; ik heb tegen de aller hatelijkste nog nooit haat gehad,... nog nooit! En die mij in het verleden het vaakst bitter maakten, wanneer ze zelf in de nood kwamen en in de ellende, had ik geprobeerd om ze een zondagje hier voor te laten gaan, als de Heere het niet belemmerd had, en de kerkenraad misschien onverstandig was geweest. Zo ligt het alleen bij een zondaar die gelooft in Hem. En dan kun je de hand reiken, en dan hoef je geen eens meer te praten over een kerk in die zin. Een gebouw, een naam, een verband, en dan geef je elkaar de rechterhand.

*En als Jakobus, en Cefas, en Johannes, die geacht waren pilaren te zijn, de genade, die mij gegeven was, bekenden, **gaven zij mij en Barnabas de rechter hand der gemeenschap**, opdat wij tot de heidenen, en zij tot de besnijdenis zouden gaan*

In welke gemeenschap?

Bijbellezing 14 maart 1972

Twee betekenissen,... je kijkt elkaar aan, en denkt, daar staat nog zo'n naarling, een stuk ongeluk, een zondaar....en...je laat die hand niet te gauw los,.... er staat een zondaar, die ook maar *Ene Hoop* heeft en één verwachting, en dat is alleen de God die trouwe houdt en eeuwig leeft, en Die onder ons wilde wonen, dat is *Oecumene* ...dat is het bewoonde, niet onder een dak, zo groot mogelijk,... maar onder *het dak*, het dak van Gods eeuwig liefde en ontferming, geopenbaard aan onze harten, door Zijn Woord en Geest. Die Geest wrocht [*scheppen, werkt*] krachtiglijk.

Voor Petrus, om die harde Joden te verbreken, en voor Paulus, om die harde heidenen te verbreken. En dat hebben ze erkend, toen Paulus ging vertellen wat er allemaal gebeurd was, toen hebben ze verblijd en verheugd gereageerd, en hebben er niet over geprakkiseerd om ze iets toe te brengen, om te zeggen.. ja... als je nu bij ons wil horen, dan moet je toch eerst dit of dat. Een paar geboden hebben ze nog wel gegeven, het onthouden van hoererij van het verstikte en gestikte en van bloed of barbaarse dingen.

Eén is uw Meester, Eén is uw Meerdere, dat was de Heere Jezus Christus.

Ze waren geacht als pilaren, Paulus zegt het een beetje triomfantelijk, nu gebruikt Paulus dat weer, hij zegt; de Judaïsten hebben gezegd, ze noemen hem een rechtvaardige te Jeruzalem, en dan Petrus nog, en Johannes dat is toch zo'n lieve man, en dan heb je nog twee of drie godzaligen, hebben jullie die nog wel eens gehoord. Zo proberen die Judaïsten, Paulus en het evangelie weg te dringen.

Nu zegt Paulus triomfantelijk, die zogenoemde pilaren, die fundamenten, die in algemene achting waren, die hebben elkaar, nadat ze elkaar gehoord hadden, hoe God werkte, hoe die door het geloof de heidenen rechtvaardigde, zonder de werken der wet. Die hebben spontaan de hand naar Paulus uitgestoken, en die hebben de hand gedrukt en die hebben in gemeenschap met ons hun blijdschap uitgesproken. En hun verenigingen met de weg des Heeren dat wij tot de heidenen, en zij onder de Joden, onder de besnedenen zouden arbeiden. Wat een éénheid is dat hé, die heeft echt niet zoveel woorden en zoveel lijvige boekwerken nodig. Die is er of die is er niet. Ik heb wel eens mensen, waar vele van zouden denken....ohh...wat een gemeenschap der heiligen hebben we gehad met elkaar, dan schiet ik in de lach, gemeenschap met de persoon des mensen.

Mijn grootvader zei dan scherp en grof; 'Kijk uit met zulke gemeenschappen' je mag wel een laken boven je vrouw houden, anders gaan ze er nog mee van door. Kijk... Dat is wel heel nuchter, je wordt nergens meer bedrogen dan door de motregen en vromen mensen. Dat klinkt nu wel erg hard, en aanvoelt, dat is de gemeenschap niet, dat je zo bij elkaar in je hart valt...nee...

Weet u wat gemeenschap is, als je iets mag vinden bij elkaar, dat je zegt;

Daar strekt zich al onze lust en liefde heen. [Psalm 119 ver 18]

*Doe mij op 't pad van Uw geboden treên;
Schraag op dat spoor mijn wankelende gangen;*

Daar strekt zich al mijn lust en liefde heen.

*Ai, neig mijn hart en vurig zielsverlangen,
O HEER, naar Uw getuigenis alleen;
Laat gierigheid mij in haar strik niet vangen.*

Ai , neig mijn hart en vurig zielsverlangen, naar u Heere Jezus.... dan heb je gemeenschap, en of de man dan zijn haar een beetje korter of te lang is, dat hij een snor of geen snor heeft, dat zal onherroepelijk allemaal als waardeloos aan de kant staan. Dan is er erkenning, waarin....in Gods werk, die heidenen en Joden uit genade alleen maar zalig maakt.

Zo is het toch een troostrijk evangelie, want als het er op aan komt zullen alle pilaren, en allen die geacht zijn niets te zijn, zullen samen smelten, als het gaat over... 'uit genade zijt gij zalig geworden', en dan niet uit u.... maar door het geloof, het is Gods gave. Als je daar elkaar niet meer in vinden kunt , dan moet je naar een remonstrantse broederschap gaan, of naar één of andere richting. Maar dan weet ik niet hoe je geestelijke nog gemeenschap met elkaar kunt hebben.

We gaan eindigen, een bijbellezing mag je wel eens een uitstapje maken, dat vinden jullie niet zo erg.

Als je dat zo ziet...Wil je wel geloven, als ik dan jullie gezichten zie, elke keer weer, dan ben ik toch weer blij, ja man, ligt dat dan zo geestelijk, nou.. voor mij wel.

De kinderen, die komen ook in de kerk, ook s'avonds, en dat vind ik al heel wat, ze zijn al naar school geweest en zo, en begrijpen ook niet alles ...maar...Heere, wat is het toch een wonder dat we nu niet uit elkaar vliegen door een onbenulligheid, en dat we bij elkaar blijven vanwege; ' O dierbaar kind, O stof van vreugd, geschenk van het Alvermogen.

*Hij speld' ons, dat wij t' allen tijd,
Wanneer die blijde heildag rees,
Van 's vijands dienstbaar juk bevrijd,
Hem dienen zouden zonder vrees,
Naar 't heilig recht, in ware deugd.
**O dierbaar kind, o stof van vreugd,
Geschenk van 't Alvermogen,**
Elk noem' u Gods profeet, en geev' u eer;
Gij treedt voor 't aanschijn van den HEER,
En baant Zijn weg door leven en door leer. [Lofzang van Zacharias vers 3]*

Van die dierbare Borg en Middelaar, als het daar in een kerk, in een gemeente, niet meer om gaat, om die Persoon van de Middelaar, maar om de persoon des mensen, dan zijn we ver heel ver van huis, maar als het daarom gaat, omdat die Persoon Zich met ons wil bemoeien, ook in alle verwarring waarin wij leven, dan mogen we zeggen , vriendelijk bedankt, dat U ons een kleine ontkoming geeft, en een zegen achter uw Naam vanwege de banier, die Gij op gericht hebt, in Uw lieve Zoon, blijf daarbij !

Amen